

Arrest

nr. 77 563 van 20 maart 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X alias X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 18 en op 23 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 februari 2012.

Gelet op de beschikkingen van 1 en 6 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat H. VAN VRECKOM en loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Llojan en bent u Macedonisch staatsburger. Na de oorlog in Macedonië werd uw neef, A. D., neergeschoten,

waarschijnlijk door een zekere X. S. U linkt dit aan een incident in Sopot waar een mijnenveld is ontploft. Uzelf had met het incident niets te maken. Door toedoen van uw oom S. D. die een belangrijke functie had binnen de partij BDI (Democratische Unie voor Integratie), hielp u na de oorlog in Macedonië mee met de partij, vooral tijdens de verkiezingen. U stelde zich ook verkiesbaar voor een positie in de jeugdraad in Llojan. Uw activiteiten voor het BDI leidden soms tot spanningen met leden van de PDSH (Albanese Democratische Partij), vooral met een zekere B... In 2006 kwamen B. en zijn vrienden gewapend met kalashnikovs binnen in het kantoor van de BDI om de stemmen te manipuleren. Het kwam tot een vechtpartij. Ook in 2009 kwam het tot een vechtpartij tussen jullie twee. Telkens u vocht, vocht uw broer G.(D.) D. (O.V. 6.560.132) mee. U riep er de politie nooit bij omdat jullie jullie problemen zelf willen oplossen. Na de verkiezingsoverwinning van de BDI op 10 mei 2009 werd u tijdens het feestgedruis op straat twee keer in uw been geschoten. U weet niet wie de dader(s) waren, maar u vermoedt dat het iets te maken heeft met het feit dat u voor de BDI werkte. U werd naar een privé-ziekenhuis in Kumanovë gebracht. U weet niet of ze uw oom ondervraagd hebben over het incident, maar uzelf heeft geen klacht ingediend. Met de familie werd afgesproken dat niemand dat ook zou doen, waarom weet u niet. Na uw thuiskomst uit het ziekenhuis vond uw familie dat het voor u veiliger was om naar familie in Gjilan in Kosovo te gaan. Ook uw broer D. ging mee. Jullie bleven daar niet lang omdat u dacht dat ze u daar ook zouden kunnen vinden. Jullie besloten naar Ulcinj, Montenegro te gaan om er te werken. Na één seizoen hadden jullie er geen inkomsten meer en besloten jullie op 5 december 2009 naar België te gaan, waar jullie op 15 januari 2010 asiel aanvroegen.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt in Llojan op 4 juli 2006, een verklaring opgesteld door de voorzitter van de gemeente Llojan, Selami Memedi, waarin vermeld staat dat u en uw broer de gemeente verlaten hebben omdat jullie schrik hadden voor geweld van onbekenden en een vals asielrelaas, door u schriftelijk verzonden en ontvangen door het Commissariaat-generaal op 10 september 2010.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat zowel u als uw broer D. hebben getracht de Belgische autoriteiten te misleiden door het indienen van een asielaanvraag onder een valse identiteit en nationaliteit. Meer bepaald vroegen jullie op 15 januari 2010 asiel aan onder de familienaam Gashi en beweerden jullie de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Jullie waren Kosovo ontvlucht n.a.v. een ruzie in Pristina. Dit verklaarden jullie niet alleen tijdens jullie eerste gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 15 januari 2010, maar dat herhaalde uw broer D. eveneens op het Commissariaat-generaal op 4 augustus 2010 en uzelf in een schriftelijke verklaring gericht aan het Commissariaat-generaal op 10 september 2010 (DVZ D., vragenlijst p. 2; DVZ F., vragenlijst, p. 2; CGVS I D., p. 3, 5). Jullie beiden verklaarden over jullie identiteit en nationaliteit gelogen te hebben omdat jullie hadden gehoord dat mensen uit Macedonië weinig kans maakten bij een asielaanvraag (CGVS I F., p. 2; CGVS II D.n, p. 2). Deze uitleg overtuigt evenwel niet, gezien van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij of zij de waarheid vertelt, wat bovendien nog eens uitdrukkelijk wordt benadrukt aan het begin van ieder gehoor, zowel op DVZ als op het Commissariaat-generaal. Ook wordt u op Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk geadviseerd de voornaamste feiten of elementen aan te halen waarom u asiel aanvraagt en u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst problemen vreest of riskeert. Daarenboven werden jullie verklaringen op DVZ telkens door jullie ter akkoord ondertekend. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Wat betreft uw latere verklaringen, u zou uit Macedonië afkomstig zijn en dit land hebben verlaten omwille van politieke redenen, dient vooreerst te worden gesteld dat u geen enkel begin van bewijs hebt neergelegd van uw vermeende lidmaatschap van of activiteiten voor het BDI. Zo verklaarde u niet over een lidkaart te beschikken omdat enkel belangrijke leden van de partij dit hadden (CGVS I F., p. 6-7). Dit is echter niet aannemelijk, temeer omdat u verklaarde wel degelijk een zekere verantwoordelijkheid te hebben gehad, u beweerde meer bepaald verkozen te zijn in de jeugdraad voor de BDI. Hierover dient nog te worden opgemerkt dat u niet wist wat de jeugdraad precies deed in het dorpje Llojan en u evenmin wist met hoeveel stemmen u verkozen werd (CGVS II D., p. 5-6; CGVS I., p. 4, 7-8). Al deze elementen wijzen erop dat het erg twijfelachtig is of u wel degelijk lid was van of werkzaam was voor de BDI. Gezien aan uw activiteiten voor het BDI sterk kan getwijfeld worden, kan er aan de problemen die u had in Macedonië met B. en zijn vrienden omwille van uw werkzaamheden voor de BDI eveneens ernstig getwijfeld worden.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat de problemen die u heeft met B. en zijn vrienden – die u staft aan de hand van getuigenverklaringen -, het louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijke) en inter-persoonlijke (tussen privé-personen) niveau overschrijden. Zo verklaarde u uitdrukkelijk met niemand anders problemen te kennen behalve met B. en zijn vrienden (CGVS II F., p. 10). U vermoedt ook dat u door één van hen bent neergeschoten, omdat u met niemand anders problemen kent (CGVS II F., p. 10-11; CGVS III D., p. 6, 8).

Verder heeft u niet aannemelijk gemaakt als gevolg van bovenstaande feiten geen of onvoldoende beroep te kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Macedonische autoriteiten. Zo hebt u naar aanleiding van de herhaaldelijke problemen met B. en zijn vrienden en de schietpartij nooit klacht ingediend bij de politie. U verklaarde dat jullie jullie problemen liever zelf oplossen en wat de schietpartij betreft had de familie onderling beslist om geen klacht in dienen (CGVS II F., p. 3-5, 8, 10 ; CGVS III D., p. 5, 7). Nochtans is het de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden. Om bescherming te bieden moeten de autoriteiten op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten echter niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2011 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de “Sector voor Interne Controle en Professionele Normen” of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2011 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden “Citizen Advisory Groups” (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Er dient tenslotte nog opgemerkt te worden dat uit de reeds geciteerde informatie ook blijkt dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn heeft het recht om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de “OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje” en het “Foundation Open Society Institute – Macedonia” (FOSIM) het ‘Human Rights Support Project’ (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden.

Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en dat u als gevolg van uw problemen beroep had kunnen doen op de autoriteiten van uw land van herkomst.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en nationaliteit staan hier uiteindelijk niet meer ter discussie. De verklaring van de gemeentevoorzitter mist bewijskracht aangezien deze duidelijk werd opgesteld op jullie vraag en dat hij zich, wanneer hij zich uitsprekt over de redenen voor jullie vertrek, baseert op een niet objectieve bron, meer bepaald op verklaringen van familie. Inzake de asielaanvraag van uw broer G. (D.) D.(O.V. 6.560.132) werd eveneens besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft tegen de bestreden beslissing twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in zijn eerste verzoekschrift de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker is zich ervan bewust dat het misleiden van de Belgische autoriteiten door het indienen van een asielaanvraag onder een valse identiteit en naam de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ernstig ondermijnd heeft. Verzoeker herhaalt dat hij geen bewijs van zijn lidmaatschap van de partij BDI kan voorleggen aangezien enkel zeer belangrijke mensen een lidkaart krijgen. Verder stelt verzoeker dat er in vele gevallen geen beroep wordt gedaan op de autoriteiten uit wantrouwen ten aanzien van deze instanties. In zijn tweede verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiverings- en zorgvuldigheidplicht. Hij stelt dat hij omwille van politieke motieven en omwille van zijn Albanese origine bij een terugkeer naar Macedonië niet kan rekenen op de bescherming van de Macedonische autoriteiten. Uit een rapport blijkt dat er sprake is van corruptie, intimidatie en politieke druk bij het Macedonische gerecht.

3.2.1. Verzoeker houdt voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet te vrezen of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet te lopen.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde *in casu* vast dat verzoeker nooit een beroep heeft gedaan op de in Macedonië aanwezige autoriteiten.

Verzoeker brengt echter geen argument aan dat aantoont dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet. De loutere verwijzing naar een aantal rapporten aangaande Kosovo is *in casu* niet dienstig. Evenmin zijn de aangehaalde rapporten waarin gewag wordt gemaakt van wantrouwen ten aanzien van de autoriteiten, het rapport van het *U.S. Department of State*, dat niet *in concreto* wordt toegelicht, en de blote bewering dat etnische Albanezen sowieso gediscrimineerd worden bij machte aan te tonen dat de autoriteiten in Macedonië geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige

schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van terugkeer naar Macedonië, aantoon.

3.2.2. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER